

Gen. 21

14 Abraham se leva de bon matin, prit du pain et une outre pleine d'eau, les remit à Agar en les lui posant sur l'épaule, ainsi que l'enfant et la renvoya. Elle s'en alla et s'égara dans le désert de Beer Shava. 15 Quand l'eau de l'outre fut épuisée, elle abandonna l'enfant au pied d'un arbre. 16 Elle alla s'asseoir du côté opposé, à la distance d'un trait d'arc, en se disant: "Je ne veux pas voir mourir cet enfant"; et ainsi assise du côté opposé, elle éleva la voix et pleura. 17 Dieu entendit le gémissement de l'enfant. Un messager du Seigneur appela Agar du haut des cieux et lui dit "Qu'as-tu, Agar? Sois sans crainte, car Dieu a entendu la voix de l'enfant s'élever de l'endroit où il gît. 18 Relève-toi! reprends cet enfant et soutiens-le de la main, car je ferai de lui une grande nation." 19 Le Seigneur lui dessilla les yeux et elle aperçut une source; elle y alla, emplit l'outre d'eau et donna à boire à l'enfant. 20 Dieu fut avec cet enfant et il grandit; il demeura dans le désert, et devint tireur à l'arc.

יד וַיָּשֶׁב אַבְרָהָם בַּפְּקָר וַיַּקְהַלְּתָם וְחַמְתָּמִים וַיַּפְּנֵן אֶל-הָגָר שֶׁם עַל-שְׁכָמָה, וְאֶת-פִּילְדָּה וַיַּשְׁלַחַת; וַיָּלֹךְ וְתַמְעַ, בְּמִקְבָּר בְּאֵר שְׁבָע. טו וַיַּכְלֵל הַמִּים, מִן-הַחֲמָת; וַיַּפְּלֹךְ אֶת-פִּילְדָּה, מִתְחַדֵּת אַחֲרֵי הַשִּׁיחַם. טז וַיַּלֹּךְ וַיַּפְּשַׁב לָהּ מִנְגָּד, הַרְחָק כְּמַתְחָנוֹ קָשָׁת, כִּי אִמְרָה, אֶל-אֶרְאָה בְּמֹתָה פִּילְדָּה; וַיַּפְּשַׁב מִנְגָּד, וַיַּתְשַׁא אֶת-קְלָה וְתַבְּקָה. יז וַיַּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל-הָגָר מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לְּךָ הָגָר; אֶל-פִּירָאִי, כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קְול הַנְּעָר בְּאֵשֶׁר הָוֹא-שָׁם. יח קוּמִי שָׁאֵי אֶת-הַנְּעָר, וַהֲחַזְיקֵי אֶת-יְצָד בּוֹ: כִּי-לְגַוֵּי גָּדוֹל, אֲשִׁימָה. יט וַיַּפְּקַח אֱלֹהִים אֶת-עַיִנָּה, וַתַּרְא בְּאֵר מִים; וַיַּלֹּךְ וַיַּפְּלֹמְלָא אֶת-הַחֲמָת, מִים, וַיַּשְׁקַׁ, אֶת-הַנְּעָר. כ וַיָּהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנְּעָר, וַיַּגְּדֵל; וַיַּשְׁבַּ בְּמִקְבָּר, וַיָּהִי, רַבָּה קָשָׁת.

Samuel 1 - -Vle s

10 L'âme remplie d'amertume, elle pria devant l'Eternel et pleura longtemps. 11 Puis elle prononça ce voeu: "Eternel-Cebaot! Si tu daignes considérer l'affliction de ta servante, te souvenir d'elle et ne point l'oublier; si tu donnes à ta servante un enfant mâle, je le voudrai au Seigneur pour toute sa vie, et le rasoir ne touchera point sa tête." 12 Or, comme elle priait longuement devant l'Eternel, Héli observa sa bouche: 13 Hanna parlait en elle-même; on voyait seulement remuer ses lèvres, mais on n'entendait pas sa voix. Héli la crut ivre, 14 et il lui dit: "Combien de temps veux-tu étaler ton ivresse? Va cuver ton vin!" 15 Hanna répondit: "Non, Seigneur, je ne suis qu'une femme au cœur navré; je n'ai bu ni vin ni liqueur forte, j'ai seulement épanché mon âme devant l'Eternel. 16 Ne prends pas ta servante pour une femme perverse, car c'est l'excès de mes griefs et de ma douleur qui m'a fait parler si longtemps." 17 Héli reprit la parole et dit: "Va donc en paix; et que le Dieu d'Israël t'accorde ce que tu lui as demandé." 18 Et Hanna dit: "Puisse ta servante trouver grâce à tes yeux!" Alors cette femme se remit en chemin, prit de la nourriture, et sa physionomie ne fut plus la même.

וְהִיא, מִרְתָּנְפֵשׁ; וַתַּתְפִּלֵּל עַל-יְהֹוָה, וְכֹל-תְּבַכָּה. יא וַתָּדַר נְדָר וַתֹּאמֶר, יְהֹוָה אֱבֹואֹת אַמְּתָה תְּרַא בְּעַנִּי אֶמְתָה וַזְכָרְפָנִי וְלֹא-תְשַׁבַּח אֶת-אֶמְתָה, וְנַמְתָּהָה לְאֶמְתָה, וְנַמְתָּהָה לְאֶמְתָה, זְרוּעָ אָנָשִׁים--וְנַמְתָּה לְיְהֹוָה כָּל-גִּמְיָן, וְמוֹרָה לְאֵי-עַלְלָה עַל-רָאשׁוֹ. יב וְהִיא כִּי הַרְבָּתָה, לְהַתְפִּלֵּל לִפְנֵי יְהֹוָה; וְעַלְלָה שְׁמַר אֶת-פִּיקָה. יג וְתַבָּה, הִיא מִדְבְּרַת עַל-לְבָה--רָק שְׁפָטֶיהָ בְּעֻתָּה, וְקוֹלָה לְאֵי-שְׁמַעַן; וַיַּחַשְׁבָּה עַלְלָה לְשְׁפָרָה. יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיכָה עַלְלָה, עַד-מַתִּי תְשַׁפְּכָרִין; הַסּוּרִי אֶת-יְיָנָה, מַעֲלִיךָ. טו וַתְּמַעַן חָנָה וַתֹּאמֶר, לֹא אֲדֹנִי, אֲשֶׁר קָשַׁת-רוֹחַ אַנְכִּי, וַיַּזְרֵן וְשַׁכֵּר לְאֵי שְׁתִּיתִ; וְאֲשֶׁר פָּךְ אֶת-נְפָשִׁי, לִפְנֵי יְהֹוָה. טז אֶל-תַּפְנֵן, אֶת-אֶמְתָה, לִפְנֵי, בַּת-בְּלִיעָל: כִּי-מְרַב שִׁיחַי וְכָעֵסִי, דְּבָרָתִי עַד-הָנָה. יז וַיַּעֲנֵן עַלְלָה וַיֹּאמֶר, לְכִי לְשָׁלֹום; וְאַלְלָה יִשְׁרָאֵל, יִמְןֵן אֶת-שְׁלָתָה, אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּה, מַעַמוֹ. יח וַתֹּאמֶר, תִּמְצָא שְׁפָחָתָךְ חָנוּ בְּעַיְנִים; וַתַּלְךְ הָאָשֶׁר לְדֶרֶךְ וַתִּאֵלֶל, וְפָנֵית לְאֶקְיָנָה וְעַד.

Daniel 9 - -Ile s.

4 J'adressai donc à l'Eternel, mon Dieu, ma prière et ma confession, et je dis: "O Seigneur, Dieu grand et redoutable, qui gardes ton alliance et ta bienveillance à ceux qui t'aiment et observent tes commandements, 5 nous avons péché et prévariqué, nous nous sommes abandonnés au mal et à la rébellion, écartés de tes préceptes et de tes statuts; 6 nous avons refusé d'écouter tes serviteurs, les prophètes, qui parlaient en ton nom à nos rois, à nos princes, à nos pères, à tous les gens du pays. 7 Avec toi, ô Seigneur, est le bon droit, et sur nous rejaillit la honte en ce

ד וְאֶתְפִּלְלָה לִיהֹוָה אֱלֹהִי, וְאֶתְנוֹדָה; וְאִמְרָה, אָנוֹ אֲדֹנִי הָאָל הַגָּדוֹל וְהַגָּנוֹר, שְׁמַר הַבְּרִית וְהַסְּדָר, לְאַהֲבָיו וְלִשְׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. ה הַחֲטָאוֹ וְעַוְנִי, וְהַרְשָׁעָנוּ (הַרְשָׁעָנוּ) וְמְרַדְנוּ; וְסֹר מְאַצּוֹתָךְ, וְמִמְשְׁפֵטָךְ. וְלֹא שְׁמַעַנוּ, אֶל-עַבְדֵיכְךָ הַגְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבְרָו בְּשָׁמָה, אֶל-מֶלֶכִים שְׁרִינָנוּ וְאַבְתָּינוּ--וְאֶל, כָּל-עַם הָאָרֶץ. ז לְךָ אֲדֹנִי הַאֲדָקָה, וְלֹנוּ בְּשַׁת הַפְּנִים כִּיּוֹם הַזָּהָה;

<p>jour, sur les hommes de Juda, les habitants de Jérusalem, et tous les Israélites, proches ou éloignés, dans tous les pays où tu les as relégués à cause de l'infidélité qu'ils ont commise à ton égard. 8 Oui, Seigneur, sur nous rejaillit la honte, sur nos rois, nos princes, nos ancêtres, car nous avons péché contre toi.</p>	
<p>Vidouï – amram Gaon 8e s</p> <p>Notre force et force de nos ancêtres, que vienne devant toi notre introspection et ne te détourne pas de notre supplication, car nous ne sommes pas prétentieux.ses et entêté.es, prétendant devant toi « Eternel notre force et force de nos ancêtres, nous n'avons pas commis de fautes », mais au contraire, nous et nos ancêtres, avons commis des fautes. Nous avons : été coupables, trahi, volé, dénigré, déformé, accusé, mal agi intentionnellement, approprié, donné crédit au mensonge, donné de mauvais conseils, déçu, moqué, agi par provocation, parlé vulgairement, transgressé des demandes, des principes éthiques, des lois, fait de l'autre un ennemi, nous nous sommes entêtés, endurcis vis-à-vis des autres, détruit, déshumanisé, nous nous sommes détourné.es, avons été hypocrites.</p>	<p>אלוהינו ואלוהי אבותינו (ב"א אנה) תבוא לפניך תפילהנו ולא תתעלם מתחינתנו שאין אנו עזינו וקשי עורף לאמר לפניך ה' אלהינו ואלוהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו חטאנו. ואבותינו</p> <p>אשmeno. בגדנו. גזלנו. דיברנו. דופי.</p> <p>העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו.</p> <p>טפלנו. שקר. יעצנו. רע. פיזבנו. לצנו.</p> <p>מרדנו. ניאצנו. סררנו. עזינו.</p> <p>פשענו. צררנו. קישינו. עורף. רשותנו.</p> <p>שיכחינו. תיעבנו. תעינו. תעטענו.</p>
<p>Nous avons aimé, bénî, agrandi, imité la beauté, été déterminé.es, renoncé, semé, cherché, mis à jour le mensonge, créé, souffert, appris, pardonné, essayé, pardonné, aidé, encouragé, rit, accepté, poursuivi la justice, nous nous sommes réjouis, nous avons contribué, soutenu corrigé.</p>	<p>אהבנו, ברכנו, גדלו, דימינו יופי התעתקשנו, ויתרנו, זרענו, חיפשנו טיהרנו שקר. יצרנו, כאבנו, למדנו. מהלנו. ניסינו. שלחנו. עזרנו.</p> <p>פרגנו. צחקנו. קיבלנו. רדףנו צדק שמחנו. תרמנו. תמכנו. תיקנו</p>
<p>Vous ?</p>	

The abbreviated confession is said as a portion of [Tachanun](#) (daily supplications) immediately following the [Amidah](#). It is recited standing and quietly except on [Yom Kippur](#) when it is customary to recite it aloud. In many congregations, (mainly [Ashkenazic](#) ones) it is even customarily sung on this date. This form first appeared in the prayerbook of the [Amram Gaon](#) (8th century).^[2]

*

il y a plus de 500 ans

Anénou – « Réponds-nous ! »

עֲנָנוּ אָבִינוּ עֲנָנוּ. עֲנָנוּ בּוֹרָאנוּ עֲנָנוּ. עֲנָנוּ גּוֹאָלנוּ עֲנָנוּ. עֲנָנוּ דּוֹרְשָׁנוּ עֲנָנוּ.
עֲנָנוּ הָודָה וְהָדָר עֲנָנוּ. עֲנָנוּ וְתִיקְבָּנָה מִתְּחִמּוֹת עֲנָנוּ. עֲנָנוּ זָהָר וְיִשְׁרָאֵל עֲנָנוּ. עֲנָנוּ
חיִ וְקִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ טָהוֹר עִינִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ יוֹשֵׁב שָׁמִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ כְּבִיר
כָּחָ עֲנָנוּ. עֲנָנוּ לֹא אֶלְעָזֶר בְּרָשָׁע עֲנָנוּ. עֲנָנוּ מֶלֶךְ מֶלֶכִים עֲנָנוּ.
עֲנָנוּ נֹרֶא וּנְשָׁגֶב עֲנָנוּ. עֲנָנוּ סּוֹמֵךְ נֹפְלִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ עֹזֵר דְּלִים עֲנָנוּ.
עֲנָנוּ פּוֹדֵה וּמְצִיל עֲנָנוּ. עֲנָנוּ צָדִיק וּמְצִדִּיק עֲנָנוּ. עֲנָנוּ קָרוֹב לְכָל קֹרְאֵיו
בָּאֶמֶת עֲנָנוּ. עֲנָנוּ רַם וּנְשָׁא עֲנָנוּ. עֲנָנוּ שָׁוֹקֵן שְׁחָקִים עֲנָנוּ. עֲנָנוּ תּוֹמֵד
תְּמִימִים עֲנָנוּ:

עֲנָנוּ אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם עֲנָנוּ. עֲנָנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנָנוּ. עֲנָנוּ אָבִיר יַעֲקֹב עֲנָנוּ:
עֲנָנוּ מֶגֶן דָּוד עֲנָנוּ. עֲנָנוּ הַעֲוֹנָה בְּעֵת רְצֹן עֲנָנוּ. עֲנָנוּ הַעֲוֹנָה בְּעֵת צָרָה
עֲנָנוּ: עֲנָנוּ הַעֲוֹנָה בְּעֵת רְחַמִּים עֲנָנוּ: עֲנָנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻכָּה עֲנָנוּ: עֲנָנוּ
אֱלֹהָא דְמַאֵּיר עֲנָנוּ: עֲנָנוּ רְחוּם וְחַפּוּן עֲנָנוּ: